

[J. P. Larsen.]

tiet Venstre som Medforslagsstiller til et Forslag om Militærmusikkens delvise Genindførelse, for det kan jo ikke nægtes, at 1932-Ordningen var Venstres. Den blev til i det andet høje Ting ved Forhandlinger mellem Medlemmerne der og militære sagkyndige, og jeg skulde mene, at hvis Venstreforhandlerne havde været noget mere smidige, havde man nok faaet Militærmusikken igennem ogsaa. Jeg har imidlertid det Indtryk, at man havde stærkt Hastværk dengang, og at man kort og godt accepterede, hvad der kom fra de militære sagkyndige, og derved gled, som vi alle ved, Militærmusikken ud.

Jeg skal ogsaa gaa let hen over de, tør jeg maaske sige Solstraalefortællinger, som er kommet frem angaaende Udtalelser ved festlige Møder i Sønderjylland. Jeg skal aldeles ikke udtale nogen Tvivl om Rigtigheden af Fremstillingen her. Der siges jo adskilligt ved festlige Lejligheder, og man ser heraf, hvilken Betydning man kan tillægge Udtalelser, der er faldet ved saadanne Lejligheder.

Den højtærede Forsvarsminister har jo anført vægtige Grunde mod Forslaget, særlig økonomiske Grunde, og har ogsaa været inde paa en nærmere Udredning af den rent tekniske Side af Sagen, Udtalelser, som vort Parti fuldt ud kan tiltræde. Rent personlig skal jeg tilføje, at jeg meget vel forstaar, at Militærmusikken var til stor Glæde ogsaa for den civile Befolkning. Det har jeg selv personlig erfaret, jeg har mange Gange glædet mig over Militærmusikken. Det behøver vi altsaa ikke at strides om.

I endnu højere Grad var Militærmusikken til Gavn for Musikerne og Musikken i det hele taget. Musikerne har jo ikke gode Kaar i vor mekaniske Tid, hvor Musik leveres pr. Mekanik som saa meget andet, der har bidraget til at forøge de arbejdsløses Skarer.

Men ikke mindst var Musikken til Glæde og Opmuntring for Hærens og Flaadens Mandskab. Her vil jeg, ogsaa rent personligt, sige, at jeg deler ikke den Anskuelse, som jeg af og til har hørt fremført, at Militærmusikkens Afskaffelse var en god Ting, fordi Militærmusikken bidrog til at popularisere Hær og Flaade. Jeg gaar ud fra, at Hær og Flaade er Statsinstitutioner, og jeg ser ikke, hvorfor de ikke skulde nyde samme Popularitet i Befolkningen, som man ønsker skal blive andre Statsinstitutioner til Del. Naar jeg alligevel ikke kan anbefale Forslaget til Vedtagelse, skyldes det dette,

at Musikken trods alt er en af de Ting, der bedst kan undværes, og saaledes maa 1932-Ordningens Fædre vel ogsaa have tænkt, da de ved denne Ordning bevirkede, at Musikkens Toner døde i Hær og Flaade. Der gaar da for øvrigt heller ikke en Dag, hvor der ikke i den konservative og i Venstres Presse og af Venstre- og konservative Talere fra denne Talerstol tales stærkt om Statens store Udgifter og manes til Nedsættelse af disse Udgifter og Besparelser. Det er jo ikke en Time siden, at disse Toner lød fra dette Sted. Derfor forekommer det mig, hvad man ellers kan mene om Spørgsmaalet, at Tidspunktet for Forslag til en Foranstaltning af denne Art er saare uheldigt valgt. Jeg maa derfor paa vort Partis Vegne erklære ikke at kunne medvirke til Forslagets Gennemførelse.

Rager: Til Gennemførelse af det forelagte Lovforslag kan man ikke paaregne Støtte fra Det radikale Venstres Side. Jeg skal i øvrigt ikke fordybe mig i de Betragtninger, der har været fremført. Jeg kan dog ikke undlade at pege paa, at det ærede Medlem Hr. Nørskov jo nu har gjort Undskyldning for, hvad Venstre paa et tidligere Tidspunkt i sin Tilværelse har foretaget sig. Det blev gjort aabent og ærligt, og det bør man jo paaskønne. Det er noget, som synes at blive en Vane for Partiet i Øjeblikket. For nogle Dage siden undskyldte det ærede Medlem Hr. Krag, foranlediget ved Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Bindslev, at man ikke i sin Tid havde varetaget Menighedsraadens og Kirkens Interesser, da den københavnske Skolelov blev vedtaget. Det er meget smukt med alle disse Selvbekendelser og Undskyldninger, og jeg forudser, at der bliver stærk Trængsel paa Canossa af Venstremænd, der har følt Trang til at søge derhen. Jeg ønsker dem et behageligt Ophold, de mødes der efterhaanden alle sammen.

Hartel: Selv om de Beregninger, som den højtærede Forsvarsminister anstillede vedrørende Bekostningen, der maatte vise sig i Forbindelse med dette Forslags Gennemførelse, ligger noget nærmere ved det rigtige end Forslagsstillernes, kan jeg ikke se rettere, end at det ikke er noget særlig stort Forslag, der her er forelagt, økonomisk; jeg synes ikke, at Bekostningen kan være afskrækkende, og jeg kan ikke se andet, end at det er et Forslag af virkelig Betydning. Jeg er ikke selv meget musikalsk, det skal jeg villigt indrømme, men jeg